

CONVERTING GLOBAL SPACE TO PERSONAL SPACE

Ведрана Ивановић

Вила Бирон / Hôtel Biron

уље на платну / oil on canvas

37 x 50 cm

2010.

CONVERTING GLOBAL SPACE TO PERSONAL SPACE

Ведрана Ивановић

Продајна галерија „Београд”

новембар 2010.

Говорећи о својим групним портретима људи у јасно дефинисаним просторима и ситуацијама, Томас Егерер (Thomas Eggerer) износи важно запажање о својеврсној поларизованости таквих сцена, диктираној механизмима социјалне контроле: на једној страни јавља се еуфорично узбуђење људи којима су обећане разне могућности, на пример потрошача у шопинг-моловима, а на другој ограничења која им намеће сама та средина. Резултат је каналисана тензија, врева коју у потпуности може да сагледа и освести само будни посматрач, онај који на тренутак успе да се измакне из тока и *заустави*.

Слике и цртежи Ведране Ивановић одају управо такву позицију привилегованог посматрача, који се зауставио пред визуелном упечатљивошћу пространих урбаних објеката и, готово на своје изненађење, у њима опазио људе. Било да су то усамљени појединци на станици метроа или обезличени елементи масе која дисциплиновано струји ходницима шопинг-мола (да би се тек понекад одморила од те силне трке у неком успутном кафеу) – очито је да уметницу највише занима интеракција људи и самог простора, начин на који он обликује, усмерава или спутава њихове покрете и намере. Већ и сама појединост да су људске фигуре замагљене, да се разазнају само као обриси у мировању или покрету, сведочи о настојању да се обухвати *тоталитет* дате ситуације, да се предност не да ни једној од две стране у интеракцији. Пажљиво постигнут *сфумато* слика и цртежа, вео који упорно прекрива посматране сцене, нежне боје које једва успевају да покрију текстуру платна – све говори о свесној намери уметнице да посебно нагласи дистанцу и засебан, издвојен простор посматрача.

У том повлашћеном моменту издвојености, који Егерер још назива и моментом поново преузете контроле над самим собом, посматрачу се јавља читав низ питања везаних за посматрани приказ: шта је све те људе довело на исто место? Како се унапред одређена и јасна дефинисаност дате ситуације – било да је то туристички обилазак града бродићем, посета музеју или одлазак у шопинг-мол – прелама у свакоме од њих? Могу ли они неизбежну предвидљивост и стерилност ситуације преобразити у лични доживљај који ће их измакнути из матрице очекиваног *хепенинга*? Може ли се глобализовани простор поново локализовати, или је *Ушће* једном заувек постало исто што и сваки други шопинг-мол на свету, а *Роденов музеј* исто што и сваки други музеј?

Скоро да се може чути добовање кишних капи по кишобранима одлучних туриста збијених у дупке пуном бродићу који плови каналом северноевропског града. Скоро да се може чути шкрипа старог паркета под петама ужурбаних посетилаца *Роденовог музеја*, забринутих да не пропусте ни сами не знају шта. *I've been there*, рекао би Бодријар настојећи да објасни порив савременог америчког човека да свуда допре и све види и уради. Не мислим да је уметница у толикој мери критична према људима које приказује на сликама и цртежима, али њена запитаност о односима глобалног и локалног, јавног и личног, предвидљивог и спонтаног, на том је трагу.

Међутим, људска врева, иако доминантни, није и једини тон у овим радовима. Као у музичкој композицији са добрим контрапунктом, на сликама и цртежима Ведрани Ивановић опажа две комплементарне теме, два наспрамна тока која прате и надопуњују један други. Људи у метроу или они у парку на обали реке не деле грозничавост туриста и потрошача. Они мирно чекају или опуштено седе. Томе одговара отворени простор у којем се налазе, или барем непретенциозни, од свих нападних садржаја испражњени простор станице метроа. Ово се може схватити као коментар уметнице на доминантну тему њених радова, као дијалог који успоставља међу самим радовима, али и као прелазна фаза, тематски развој у односу на раније радове, у којима су урбани и природни амбијент били готово испражњени од људских фигура.

Ведрана Ивановић придружује се уметницима попут Питера Дојга (Peter Doig) и Елизабет Пејтон (Elizabeth Peyton), који као предлошке својих радова користе фотографије добијене готово насумичним кадрирањем, без много предомишљања. Њена уља на платну и акварел-цртежи носе ту јасну црту узгредног, тренутног, непретенциозног, чак обичног – управо свега онога што будном оку посматрача може да открије многе скривене светове.

Ноел Путник

Ведрана Ивановић

Ведрана Ивановић (1978, Вуковар). Магистрирала је 2009. на Факултету ликовних уметности у Београду. Има статус самосталног уметника. Води ликовни атеље за децу и учествује у развоју и реализацији едукативних програма и пројеката у области визуелне културе и креативног образовања. Живи и ради у Београду.

Самосталне изложбе и пројекти

- 2010. - Converting Global Space to Personal Space, Продајна галерија БЕОГРАД, Београд;
- 2009. - Номадски дух, Галерија Задужбине Илије М. Коларца, Београд;
- 2006. - Хиперреално, Независна уметничка асоцијација ИЗБА, Нови Сад;
  - Боја – Светлост – Отворени простор, Амбијентална инсталација, Међународна радионица НИС Петрол, Велика Плана – Београд;
- 2005. - Слике, Галерија Задужбине Илије М. Коларца, Београд;
- 2004. - Слике, Галерија Завода за проучавање културног развитка, Београд.

Групне изложбе

- 2010. - Златибор '09, Галерија РТС, Београд;
- 2009. - Уметност спаја, Cité Internationale des Arts, Париз, Француска;
- 2008. - Step Out 2, Магацин у Краљевића Марка, Београд;
- 2006. - Алеф, Национална галерија D.1 & Instituto Cervantes, Београд;
  - Mühely Galéria, Сентандреја, Мађарска;
- 2005. - VII београдски бијенале цртежа и мале пластике, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд;
  - Галерија Хаос: 10 година, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд.

Резиденцијални боравци и ликовне колоније

- 2009. - Cité Internationale des Arts, Париз, Француска;
  - Ликовна колонија РТС, Златибор;
- 2006. - Међународна ликовна колонија, Сентандреја, Мађарска;

Одмор II / Leisure Time II

уље на платну / oil on canvas

37 x 50 cm

2010.

Gallery Hoppers

уље на платну / oil on canvas
37 x 50 cm
2010.

Посматрање / Watching

уље на платну / oil on canvas
37 x 50 cm
2010.

Лица у гомили I / Faces in the Crowd I

акварел оловка на папиру / watercolor pencil on paper
27 x 41 cm
2009.

Vedrana Ivanović

Vedrana Ivanović (b. 1978, Vukovar). She received her MFA from the Faculty of Fine Arts Belgrade in 2009. She is a member of ULUS (Serbian Association of Visual Artists). She works with children in a visual arts studio and takes part in educational projects for children in a field of visual arts. Lives and works in Belgrade.

Solo Exhibitions and Solo Projects

2010 - Converting Global Space to Personal Space, Gallery BEOGRAD, Belgrade;
2009 - Nomadic Mind, Art Gallery of the Ilija M. Kolarac Foundation, Belgrade;
2006 - Hyperreal, Independent Art Association IZBA, Novi Sad;
- Color - Light - Open Spaces, Installation, Velika Plana;
2005 - Paintings, Art Gallery of the Ilija M. Kolarac Foundation, Belgrade;
2004 - Paintings and Drawings, Centre for Study in Cultural Development, Belgrade.

Group Exhibitions

2010 - Zlatibor Colony, RTS Gallery, Belgrade;
2009 - Art Connects, Cité Internationale des Arts, Paris, France;
2008 - Step Out 2, Magacin in Kraljevića Marka, Belgrade;
2006 - Alef, National Gallery D.1 & Instituto Cervantes, Belgrade;
- Műhely Galéria, Szentendre, Hungary;
2005 - Autumn Exhibition, The Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade;
- 7th Belgrade Drawings and Small Sculptures Biennial, The Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade;
- Gallery Chaos: 10 Years, The Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade.

Artist in Residency Programs and Fine Arts Colonies

2009 - AiR, Cité Internationale des Arts, Paris, France;
- Art Colony RTS, Zlatibor;
2006 - International Art Colony, Szentendre, Hungary.

Speaking about his group portraits of people in clearly defined spaces and situations, Thomas Eggerer makes an important remark on a certain polarization apparent in such scenes and governed by the mechanisms of social control: on the one hand, there is the euphoric excitement of the people who are promised various possibilities, such as consumers at shopping malls, and on the other, various limitations imposed by the very environment. The result is a certain channelized tension, tumult that can be fully perceived and made aware of only by an attentive spectator, the one who is able to step out of the stream for a moment and *stop*.

The paintings and drawings of Vedrana Ivanović reveal precisely such a position of a privileged observer, the one who stops before the striking visual features of spacious urban objects and, almost to his or her surprise, notices some people within them. Be it lonely individuals at the subway station or depersonalized parts of a crowd streaming orderly through the halls of the shopping mall (and only occasionally making a break at a sideways cafe) – it is evident that the artist is mostly interested in the interaction between the people and the space itself, in the ways it shapes, directs or hinders their motions and intentions. The very fact that the human figures are blurred, that they are perceived only as contours in repose or motion, testifies to an attempt to capture the situation in its *totality* instead of devoting more attention to one of the two sides in the interaction. The carefully achieved *sfumatto* of the paintings and drawings, a veil that persistently covers the observed scenes, gentle colors that hardly imbue the texture of the canvas – all these speak of the artist's conscious intention to emphasize the distance and the separate, detached space of the observer.

In that privileged moment of detachment, which Eggerer also calls the moment of the reassumed control over oneself, the observer faces a series of questions related to the observed scene: what brought all those people to the same place? How is the clearly predefined scenario of a given situation – be it touring a town by boat, visiting a museum, or going to a shopping mall – reflected in each one of them? Can they transform the inevitable predictability and sterility of the situation into a personal experience that will detach them from the matrix of the expected *happening*? Can the globalized space become localized again, or the Usce has once for all become the same as any other shopping mall in the world and Rodin's museum the same as any other museum?

One can almost hear the raindrops drumming on the umbrellas of the resolute tourists packed in the overly crowded boat cruising the canals of a north-European town. One can almost hear the old parquet creaking under the feet of the hasty visitors of Rodin's museum, afraid not to miss who-knows-what. *I've been there*, says Baudrillard in an attempt to explain the urge of the modern-day Americans to reach, see, and do everything. I do not think that the artist shares to the same extent this criticism of the people she paints or draws, but her preoccupation with the relations between the global and the local, the public and the personal, the predictable and the spontaneous, certainly goes in that direction.

And yet, although dominant, human tumult is not the only tone in these works. As if in a good contrapuntal composition, in the paintings and drawings of Vedrana Ivanović there are, in my view, two complementary themes, two parallel currents that flow along and supplement each other. The people at the subway station or those on the river bank do not share the tourists and consumers' fervor. They are either waiting quietly or sitting calmly. This corresponds to the open space they are in, or at least to the unpretentious space of the subway station, emptied of every aggressive content. This could be taken as the artist's comment on the dominant theme of her works, as a dialogue she establishes between the works themselves, or else as a transitional phase, a thematic development in the context of her earlier works, in which the urban and natural ambiances were nearly devoid of any human figures.

Vedrana Ivanović joins the painters such as Peter Doig and Elizabeth Peyton, who as the basis of their work use photographs made through the process of almost random framing, without much premeditation. Her oil paintings and watercolor drawings quite clearly carry this trait of the accidental, momentary, unpretentious, even ordinary – everything that can reveal many hidden worlds to the eye of the attentive observer.

Noel Putnik

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА
БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325

pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

За издавача
Михаило М. Петковић, директор

Куратор
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Умεινички савей
Лидија Мереник
Олга Јанчић
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Ноел Путник

Дизајн
Жолт Ковач

Превод
Ноел Путник

Фотографије
Владимир Живановић

Штампа
ГРИД студио, Београд

Тираж
200 примерака

EXHIBITION SUPPORTED BY SECRETARIAT
FOR CULTURE OF THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325

pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

For the publisher
Mihailo M. Petković, director

Curator
Jelena Krivokapić

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Lidija Merenik
Olga Jančić
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Noel Putnik

Design
Žolt Kovač

Translation
Noel Putnik

Photographs
Vladimir Živanović

Printed by
GRID studio, Belgrade

Print run
200

наспрамна страна / opposite page

Одмор I / Leisure Time I

акварел оловка на папиру / watercolor pencil on paper
27 x 32 cm
2009.

насловна страна / front cover

Метро II / Metro II

уље на платну / oil on canvas
100 x 100 cm
2010.

последња страна / back cover

Лица у гомили II / Faces in the Crowd II

акварел оловка на папиру / watercolor pencil on paper
27 x 37 cm
2010.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Ивановић В.(083.824)
75(497.11)“20”(083.824)

ИВАНОВИЋ, Ведрана, 1978-

Ведрана Ивановић : Converting Global Space to Personal Space : Продајна галерија “Београд”, новембар 2010. / [текст у каталогу, text in catalogue Ноел Путник ; превод, translation Ноел Путник ; фотографије, photographs Владимир Живановић]. - Београд : Продајна галерија “Београд” = Belgrade : Gallery “Beograd”, 2010 (Београд : Грид студио = Belgrade : Grid studio). - 12 стр. : илустр. ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 200. - Ведрана Ивановић: стр. 4.

ISBN 978-86-6141-007-9

а) Ивановић, Ведрана (1978-) - Слике - Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 179227404

www.galerijabeograd.org